УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Трак Сервіс Львів“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпунктів „а“, „в“ пункту 2 частини п’ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

К и ї в
21 жовтня 2026 року
№ 298-2(II)/2026

Справа № 3-223/2026(465/26)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у такому складі:

Лемак Василь Васильович – головуючий, доповідач,
Водянніков Олександр Юрійович,
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Трак Сервіс Львів“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпунктів „а“, „в“ пункту 2 частини п’ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „Трак Сервіс Львів“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність)

підпункти „а“, „в“ пункту 2 частини п’ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Підпунктами „а“, „в“ пункту 2 частини п’ятої статті 328 Кодексу визначено, що не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у справах незначної складності та інших справах, розглянутих за правилами спрощеного позовного провадження (крім справ, які відповідно до Кодексу розглядаються за правилами загального позовного провадження), крім випадків, якщо: „а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики“; „в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

2.1. У лютому 2025 року Товариство звернулося до суду з позовом до Головного управління Державної податкової служби у Львівській області, у якому просило визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення – рішення від 31 жовтня 2024 року, яким накладено штрафні санкції за нескладення і нереєстрацію податкових накладних у Єдиному реєстрі податкових накладних на загальну суму 904 000,76 гривень.

Львівський окружний адміністративний суд рішенням від 28 листопада 2025 року, залишеним без змін постановою Восьмого апеляційного адміністративного суду від 7 травня 2026 року, позов задовольнив частково: визнав протиправним та скасував податкове повідомлення – рішення в частині 903 096,00 гривень, а в решті позовних вимог відмовив.

Товариство оскаржило зазначені судові рішення в касаційному порядку.

Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду ухвалою від 10 червня 2026 року відмовив у відкритті касаційного провадження за скаргою Товариства на рішення Львівського окружного адміністративного суду від 28 листопада 2026 року та постанову Восьмого апеляційного

адміністративного суду від 7 травня 2026 року у справі про скасування податкового повідомлення – рішення.

Верховний Суд мотивував своє рішення тим, що „справа № 380/2728/25 розглянута судом першої інстанції за правилами спрощеного позовного провадження, а зміст касаційної скарги не містить доводів помилковості віднесення судом першої інстанції даної справи до категорії справ незначної складності“; Товариство не обґрунтувало, „в чому саме полягає фундаментальне значення саме даної справи для формування єдиної правозастосовної практики із зазначенням новітніх, проблемних, засадничих, раніше ґрунтовано не досліджуваних питань права, відповідь касаційного суду на які мала б надати нового, уніфікованого розуміння та застосування права як для сторін спору, так і для невизначеного, але широкого кола суб'єктів правовідносин“; посилання Товариства на підпункт „а“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу „є необґрунтованими, оскільки наведені скаржником в касаційній скарзі обставини не дають підстав для висновку, що справа має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики“; посилання Товариства на підпункт „в“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу „мають загальний характер та не містять достатніх обґрунтувань, тому не можуть сприйматись судом, як виключний випадок“.

2.2. Товариство просить перевірити підпункти „а“, „в“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу на відповідність частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Товариство в конституційній скарзі зазначає, що оспорювані приписи статті 328 Кодексу є неконституційними в аспекті „нормативного регулювання, за якого застосування встановлених ними додаткових критеріїв доступу до касаційного перегляду унеможливлює перевірку касаційної підстави, прямо передбаченої пунктом 1 частини четвертої статті 328 цього Кодексу, без установлених законом достатньо чітких, передбачуваних та узгоджених критеріїв такого обмеження“.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності підпунктів „а“, „в“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу, Товариство посилається на

окремі приписи Конституції України, на рішення Конституційного Суду України, Кодекс, а також на судові рішення в його справі.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151^1 Конституції України).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України" конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, установленим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Товариство просить перевірити підпункти „а", „в" пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу на відповідність частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України та зазначає, що оспорювані приписи Кодексу в системному зв'язку з частиною четвертою статті 328 Кодексу „не забезпечують належної законодавчої визначеності, внутрішньої узгодженості та передбачуваності умов доступу до касаційного перегляду". На думку Товариства, оспорюваний законодавчий механізм „допускає залишення сформованих Верховним Судом правових стандартів без ефективного касаційного контролю, створює загрозу відновлення неоднакового правозастосування, знижує передбачуваність судового захисту та ставить реалізацію імперативно визначеної законом касаційної підстави у залежність від юридичного невизначених критеріїв".

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України констатує, що згідно з пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України однією із основних засад судочинства є „забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення“.

Однак Товариство в конституційній скарзі не навело аргументів на підтвердження того, що законодавча заборона на касаційне оскарження судових рішень у справах незначної складності та інших справах, розглянутих за правилами спрощеного позовного провадження, посягає на сутність права на судовий захист (частини перша, друга статті 55 Конституції України) в аспекті права на касаційне оскарження судового рішення (пункт 8 частини другої статті 129 Конституції України).

Отже, Товариство не обґрунтувало тверджень щодо неконституційності підпунктів „а“, „в“ пункту 2 частини п’ятої статті 328 Кодексу в розумінні вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151[1], 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Трак Сервіс Львів“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпунктів „а“, „в“ пункту 2 частини п’ятої статті 328 Кодексу адміністративного

судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ